

STAŇKOVSKO

BUĎME SVORNÍ.

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29,-, půlletně poštou K 14.50.
 Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
 stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
 Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
 č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Zavrhněme anonymy!

Piši-li pravdu, nebojím se podepsati. Co napíšeš, za tím také stojím a neskrývám se za udánlivou osobu, za celek, nepodepisuji se falešným jménem. Tak jedná člověk čestný. Nečestný, ten se bojí vyjít na světlo boží s pravdou, jest s touto na štiru a myslí, že jest mu dovoleno otírat se o lidi, kteří zasvětili svůj život poctivé práci pro celek. Takoví nečestní se bohužel vyskytují v táboře českých lidí a myslí, že krtčí práci, osočováním, lišáctvím, za nímž se skrývá podlost, zachraňují rodinu, obec, národ. Zpravidla jsou to lidé pokřiveného charakteru, kteří v životě buďto málo, nebo nic, učinili pro blaho veřejné a poněvadž jsou to výtečníci, kteří jsou známi svému okolí otravováním studní, nemohou prostě podepsati, poněvadž ví, že víry jeho žvatlání by nebylo dáno.

A proto upadají do mravního bahna ještě hlouběji a špiní slinou jedovatou všechno, co se jim nezdá a slibují si, že by přece mohli raniti a případně lovití pro své zájmy. Takové exempláře bídých individuí máme mezi sebou. Jest hanbou pro slušného člověka stýkati se s lidmi tohoto druhu a není cti seděti s člověkem takových kvalit u jednoho stolu. Někdy jedná tak proto, aby znepríjemnil pracovníku veřejnému čestnou funkci jemu svěřenou, aby otrásl důvěrou v lidi čestné. — Jindy jedná tak proto, aby ve svůj osobní prospěch něčeho dosáhl. A co říci o těch, kteří za Jidášův groš zrazují a denuncují? Prostě přísloví praví: „Všeho do času, Bůh na věky!“ I na tyto výtečníky dojde. — Zde by měly vystoupit naše úřady a stíhati anonymní pisatele všemi prostředky, odevzdávati jejich pamflety státnímu zastupitelství a nepatlati se s dopisy nepodepsanými, nebo takovými, kde lze tušiti, že pisatel se skrývá za pseudonym. Anonymní dopisy se nevyřizují, ty se mají stíhati, aby nesl každý odpovědnost a byl přinucen dokazovati. Tak se zbavíme podobných kreatur. Německé přísloví zní: Der grösste Lump atd.

V. J. KRÝSA:

Zdravice Ad. Wenigovi.

Přicházím už takoruka po svátcích, abych v milém „Staňkovsku“ stiskl A. Wenigovi upřímně ruku, která teď nedělá jistě nic jiného, než děkuje na ty všechny drahé projevy, které došly k jeho 65. narozeninám.

Velké literární dílo má za sebou Adolf Wenig, básník, spisovatel, libretista, novinář, pohádkář, vyprávěč českých pověstí a hlavně pozorný pozorovatel a přítel dětské duše. Pera povolnější zhodnotila jeho literární profil, já bych chtěl jen zdůraznit jeho věčně mladou a svěží lásku k rodnému kraji. K tomu drahému předšumaví, vlastnímu bratru Chodsku, malebnému Staňkovsku.

Kraji a lidu zůstal věren jako prostý člověk, vyšlý z brázdy rodné půdy. Z té brázdy staňkovské, na kterou nezapomněl ani v dobách zlých, ani v dobách lepších. Právě tomuto kraji věnoval nejvíc svých literárních prací a vzpomínek, plně tak nejsvětější zákon regionalismu. A všechny ty projevy věnoval těm nejmenším, skutečným útlým výhonkům, které potřebují nejvíce péče k svému tělesnému i duchovnímu vzrůstu. Jádro tohoto svého poslání — psáti pro mládež, psáti pro ni dobře, svědomitě a vlastenecky, tak, jak to odpovídá krvi slavných předků — pochopil v křišťálové ryzosti právě Wenig ze všech současníků nejvíce.

Kéž by nám vytvořil ještě hodně krásných a pravdivých povídek a pověstí pro mládež, která právě dnes musí znát dobře českou minulost, kdy si tak slavnou, celou tu zlatou dobu Karla IV., až po nejkrutější rány, které dopadly na naše pradědy a dědy v pozdějších stoletích.

Za všechny Vaše malé čtenáře, drahý Adolfe Wenigu: buďte hodně dlouho zdrav, abyste vychutnal plně plody své literární činnosti, až dorostou ta všechna dnešní poupata v poctivé a české muže a ženy!

CHODSKEM (Od Vavřínečka ke Korábu do kraje Wenigů). Spisek byl vydán před poutí u sv. Vavřínečka — ale i po pouti splní své krásné poslání, seznámiti s krásnými kraji...

(Český deník).

Okénko do minulosti...

Staňkovská pošta trvá již od roku 1647. Prvním poštmistrem byl Abraham Pachmajer z Rokycan. V tomto rodu se udržela tato pošta jako dědičná až do roku 1797, to je celých 150 let. Do držení rodiny Mayroserů z Mayberku přišla staňkovská pošta roku 1827 a příslušníci této rodiny byli poštmištry po 83 léta; do roku 1910.

Josef Berka:

Planá jabloň.

Čemu jsi učil nás, jsa líbezností jat té země, Pane, k jihu obrácené, když větřím jabloně dals v samotě zde stát a vzdornou silu vstúpils do kořene?

Přes bouře nepohod, přes dešťů věčnou trýzeň, jež silu braly jí a bily bez příčin, hle, v plodech schraňuje si slunce zlatý stín, jen mírně po slzách nám trpkne její sklizeň.

A v listí měnivém spí tisícero věcí, když s chlebem v plachetce postaven je tu džbán u pramene, jenž nepřestává téci kořeny v hloubkách tiše dolován.

Jaromír L. Mark:

Zklamání.

Boženka je hezké, milé děvče. Štíhlá jak vrbový proutek, černých kadeří i očí a nosí se elegantně jak princezna, s vkusem jako málo která. Již druhý rok je zaměstnána v obchodě a věře, nebo nevěře, srdéčko ještě nikomu doopravdy nezadala. Říkám doopravdy, protože obdivovatelů měla kolem sebe stále víc než dost, ráda se bavila, smála, ale nic víc. Ne snad, že by byla pyšná a vybiravá, ale žádný z kruhu mladých přátel, kteří kol ní se točili a o její přízeň se ucházeli, nezdál se jí tím pravým. Ona měla svůj ideál, o kterém snila za vlahých večerů, kdy soumrak se snášel nad krajem a píseň cvrčků zněla svěží přírodou: statného mladého muže, opáleného sportovce s tělem atleta, s tváří Apolona — a doufala, že jednou jí vstoupí v cestu...

Stalo se však jednou, že dostala poštou krabici a v ní něžnou kytičku konvalinek. Více nic. Od koho? Marně lámala si hlavičku — konvalinky uschly ve vázičce na jejím stole a kdo je poslal, se nedozvěděla.

Za čas přišel neznámý mladík s kyticí šeriku. Odevzdal zároveň malou obálku

Naši spolupracovníci

Štoček: KVK
Bezděkov.

JOSEF BERKA,

rodák z Borov u Přeštice (* 5. III. 1909) patří mezi básníky ruralisty. Mezi poetry přihlásil se sbírkami »Hořké krupěje«, »Klekání« a »Pokorná země«. Jeho verše otiskují přední naše literární časopisy Cesta, Salon, Jih, z novin zejména Venkov. Sborník »Tvář k vesnici« přinesl dvě jeho básně, jeho básně recitovány na ruralistických večerech v Praze. Borovský rolník Berka oceněn byl zejména Zd. Kalistou, V. Renčem. Sedlákem a j.

Místní sdružení Svazu junáků - skautů ve Staňkově mění podle nových stanov svůj název na »Sdružení přátel Junáka ve Staňkově.« Roční příspěvek stanoven byl 15 K. Členové, kteří nemají příspěvek zapraven, se žádají, aby tak ihned učinili.

— I. oddíl junáků, který sdružuje školní mládež od 6-14 let, čítá nyní 26 junáků. Oddíl má klubovnu v Kozinově hostinci (v »Besedě«), a je oddělena od výčepních místností. Junáci se zde scházejí dvakrát týdně.

— Rodičové, kteří chtějí své děti přihlásit do junáckých řad, mohou tak učinit ihned u místních činovníků. Junácký program jest přesně rozdělen na ročníky podle věkových období. Právě nyní při začátku nového školního roku je nejlepší příležitost pro vstup k junákům. Vůdce rozděljuje oddíl a začíná pracovat. Přistoupí-li hoch do oddílu během roku, vpadne do středu započaté činnosti, je na přítěž a sám nemůže stačit tempu. — Využijte vhodné doby a současně se školou přihlašte vašeho synka do odd. Junáků. H.

Z týdne.

Poděkování. Místní odbor Národní jednoty pošumavské ve Staňkově děkuje touto cestou všem, kteří nezištně a úspěšně pracovali na zdařilém zájezdu spolku »Psohlavci« ve Staňkově, jakož i všem, kdož projevili starou českou pohostinnost a poskytli pražským návštěvníkům zájezdu bezvadné noclehy v soukromých bytech. Děkuje všem, kdož se zasloužili o zdařilý průběh chodského večera, pořádaného na počest hostů v sokolovně, zvláště pak pěveckému a hudebnímu tělesu spolku Vlast a jeho obětavým členům.

Počátek školního roku na školách národních. V pátek dne 1. září t. r. o 8. hod. dopolední sejdou se žáci obecné a měšťanské školy ve Staňkově (vsi), aby byli rozřídění a vyslechli školní řád, který jim bude přečten. — Žáci nechť si do školy měšťanské nekupují zatím učebnic, poněvadž v důsledku revise učebnic byly některé z používání vyřaděny a nahrazeny učebnice budou stanoveny později. Žáci, kteří se před prázdninami k návštěvě školy nepřihlásili, budou zapsáni dodatečně téhož dne. — 1. září o 9. hod. budou se konati opravné zkoušky těch žáků měšť. školy, jimž byly povoleny.

Zřízení a otevření mateřských škol ve Staňkově. Ústřední Matice Školská vyhověla dávnému volání po zřízení mateřských škol ve sloučených obcích Staňkova a zřizuje v obou dílech obce po 1 oddělení těchto škol a síce ve vsi (1 oddělení) a v městysi (1 odd.). Tyto mateřské školy budou otevřeny dne 1. září t. r. — Vybízí rodiče, kteří přihlásili na jaře své děti do těchto škol, aby se dostavili v pátek 1. září dopoledne do budovy škol v městysi a vsi podle svého bydliště. Tam budou téhož dne zapisováni i druzí chovanci, kteří dosud přihlášení nebyli. Jan Svoboda, řed. škol.

Děti v ozdravovně. V tomto týdnu odejela ze Staňkova a okolí 13členná výprava dětí do ozdravovny v Kácově n. S. k několikátýdennímu pobytu. Vyslání dětí potřebných a strádajících rodičů bylo umožněno obvodní péčí o mládež.

Studenti hrají divadlo. Studentský spolek »Vpřed« ve Staňkově sehraje dne 26. srpna t. r. (v sobotu) v sále sokolovny Snížkovu veselohru: Příklady táhnou. Po divadle tanec.

Od neděle do neděle...

Neděle ve žních. O minulou neděli nebylo možno říci, že je dnem svátečním a odpočinku. Krásná pohoda umožnila našim hospodářům celý den zasvětit práci na polích a na lukách. Jim pomáhala velká armáda těch lidí, kteří svůj nedělní klid zaměnili za unavující, ale radostnou práci, bez níž by neměl život jasu. Lidé vyměnili své nedělní korso a nastoupili cestu, která je vedla po sluncem vyprahlých cestách, vstříc práci pro zajištění živobylí nás všech. Vůz za vozem s veselou uháněcími vraníky a plnými náklady krásně suchého obilí mizel v ulicích a skrýval se rychle ve vratech spokojeného rolníka. V dále rostoucí šedý mrak na západní obloze nedopřál pracujícím mnoho času na odpočinek. Což kdyby — Ale vydrželo a zase se vyčáslilo. Té neděle se udělalo práce — požehnaně...

* * *

Pišťek v naší sokolovně. Ano, opravdový a živý Theodor Pišťek, oblíbený filmový bodrý tatík byl hostem našeho sokolského stánku v neděli večer při zájezdu Johnova divadelního souboru, který před 500 diváky sebral Vránovu operetu: Slečno, to se nedá nutit, v níž právě Pišťek se čestně uplatnil. Byl na jevišti staňkovským obecenstvem bouřlivě uvítán potleskem, rovněž i druhá »senšace« večera, český filmový milovník Raul Schránil, jehož zvláště naše děvčátka vyhledávala, v ruce držící jeho fotografii, aby se podepsal. Měli dost práce, Pišťek i Schránil, by všem žadatelkám vyhověli. A tak opět Staňkov a jeho život se povznesl do výše ostatních měst, tiše se v pýše chlubil, že hostil »živé« filmové herce, kterážto čest se nestala našim předkům ani před padesátí lety...

* * *

Staňkov před povýšením na... Také jsme se domnívali, že na město. Ale chyba lávky. Šotek z plzeňského A-Zetu s námi pomýšlí výše. Povýší Staňkov na město, jak naznačil v jednom z posledních čísel, popletl si město s měsícem. Splní-li se Staňkovu tato předpověď, není známo, ale bude-li s povýšením obce na město otáleno jako až dosud, dočká se té fantazie s měsícem jistě. Pak, pozemský svete, sbohem; na měsíci se snad dočkáme potom i zřízení úřadů a nové lávky.

* * *

-23-

a zmizel. Udivena přivoněla ke krásným květům, otevřela obálku a četla: V obdivu nad Vaším vkusem a elegancí dovoluji si zaslati Váš neznámý. — A více zase nic. Přemýšlela, kdo by mohl být tím neznámým dárce. Snad syn souseda velkoobchodníka, který včera jel kolem ve svém sportovním autu a usmál se na ni? Nebo ten fešný nadporučík, který onehdy jel mimo v čele roty vojáků a s koně na ni kýval do dveří obchodu? Kdo jen — kdo?

A zatím co zvolna vadly hrozny šeríku ve váze, Boženka marně přemýšlela a pátrala, kdo jí květy poslal. Zvadly — spálila je a od koho jsou, nezvěděla.

Přešlo jaro, nastal krásný letní čas. A do třetice opět jednou se otevřely dveře u obchodu a vešel známý mladík. Přinesl kytici čínských pivonek.

»Od koho jsou?« chtěla vědět Boženka, — »Nepovím, slečno,« usmívá se mladík, »nesmím.« — Boženka tedy neváhá. Usedá a píše: Vážený pane, ráda bych

poznala dárce květů. Nechápu, proč se halíte v tajemství. Podpis. — »Tak a tento lístek dáte tomu, kdo mi poslal tuto kytici, ano?« Usmívá se mladík, slibuje, že odevzdá a odchází. Napadlo sice Boženku, že by jej mohla sledovat, ale když vyhlédla ven, viděla, že neznámý právě mizí za rohem. Pozdě.

A zase uplynulo několik dní klidu. Pak přinesl listonoš pohlednici s Karlštejna. Pěkný pozdrav a nic víc. Kdo to jen je, že na ni tak často myslí, leželo Božence v hlavě. A co tím chce docílit? A neznámý docílil, že Boženka v myslí zabývala se jím častěji, než ji samotné bylo milo. Za několik dní přišel dopis. Neznámý psal, že zná slečnu dlouho, omlouval se, že ji ruší z klidu, vysvětloval, že nezná jiné cesty k ní, volil tento způsob, jak si aspoň trochu získati jejích sympatií a prosil o schůzku. Udal i místo a čas.

Co teď? Má jít — nemá jít? Je to vlastně troufalost od neznámého! A kdo to

vlastně je? Jak vypadá? A v kadeřavé hlavice rojily se různé dohady a představy. Je mladý? Jistě! Hezký? Samozřejmě! Nebo snad — ? Ale kdež! Patrně je nesmělý a netroufá si. Ostatně, jaképak dohady! Přesvědčí se a uvidí — rozhodla se. Vzala si svůj elegantní šedý kostým s černým kloboučkem, červenou kabelku a šla.

V parku, s třetí lavičky zdvihá se jí naproti starší pán, asi padesátník v šedém, v ruce kytici růží, upřeně na ni zíraje jde jí vstříc, — hrůzo, ani památky po vlasech — již je u ní, představuje se, zdvořile se omlouvá a prosí o dovolení, aby směl být jejím společníkem...

Zaražena kývne, ani neví jak, kytice se octne v jejích rukou a již jako ve snách kráčí po jeho boku, nemluví a sotva poslouchá, co jí společník přitlumeným hlasem povídá. Klopí kučeravou hlavici, v níž se rozplývají iluze o hezkém, mladém chlapci, rytíři jejích dívčích snů, v očích cítí vláhu a na kytici růží skane slza...

Foto:
JUC. Douba,
Domažlice.

Stanovení ceny masa. Okresní úřad v Domažlicích stanovil prozatímně ceny vepřového masa pro města Domažlice, Kdyni a Staňkov takto: 1 kg vepřového masa s přívazkem 16,- K, 1 kg téhož masa bez přívazku (na zvláštní požádání) 18,- K. Ostatní ceny masa zůstávají nezměněny.

Mlecí sazby pro hospodářský rok 1939-40, platné pro všechny mlýny na Domažlicku, Kdyni a Staňkovsku. Od 100 kg zdravého obilí, neznečištěného příměsí nebo jiným druhem obilí platí se v hotovosti: při mletí pšenice 17 K, při mletí žita 15 K, při šrotování 8 K. Měřičné činy: při mletí 10 procent, při šrotování 5 procent. Promelek je vždy: při mletí 4, při šrotování 2 procenta.

Sportovní den nebude konán. Přípravovaný Sportovní den ve Staňkově na neděli 27. t. m. se nebude konat. Náhradou je pořádán místním Sokolem lehkotletický závod a na hřišti S. K. Staňkov bude sehrán přátelský zápas s S. K. Sušice. Výtěžek zápasu bude odveden Národní pomoci.

S. K. Staňkov — Sparta Plzeň
7:1 (3:1).

Přátelský zápas hraný ve Staňkově před návštěvou 250 diváků přinesl zasloužené vítězství domácímu mužstvu, i když toto nepodalo vrcholný výkon. Domáci po slabém počátku rozehráli se během hry natolik, že stačili hladce porazit nebojovného soupeře. Výkon útočné řady v první půli neuspokojil. Jediný Berka na levém křídle znamenal nebezpečí pro domácí branku. Pěchoť a Pechan na nezvyklých místech zklamali. V záloze uspokojil rovněž jen Fišer, naproti tomu oba krajní záložníci vynechávali. Obrana získala v Hutlově dobrou posilu. Brankař Pytlík, až na školácky puštěnou

Koloveč. Místní sportovní klub „Šumavan“ pořádá v neděli 27. srpna odpoledne na hřišti v cihelně fotbalový pohárový turnaj za účasti okolních sport. klubů o 4 krásné ceny.

Úraz. 16letá studentka Libuše Chlupsová pomáhala na statku svého otce ve Staňkově při řezání jetele a pravá ruka se jí dostala do ozubeného soukolí. Byly jí pohmožděny tři prsty. Po ošetření st. obvodním lékařem dr. Burianem byla zraněná ponechána v domácím ošetřování.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli 27. srpna v 8^{1/4} hodin večer film americké produkce M. G. M.: „Žena jeho bratra.“ Vzrušující drama mladého lékaře na vědecké výpravě v tropech. — Dodek: Zvukový týdeník Aktualita.

— Příští programy sokolského biografu. 3. září český: U pokladny stál, 10. září: Zlomená křídla s L. Baarovou, 17. září: Teď zas my (český), 23. a 24. září nejpopulárnější světový film: Sněhurka a 7 trpaslíků, 28. září: Poplach na moři, 1. října český film s Ferbasovou: Slávko, nedej se!

kdysi obdivoval a jejichž pořadí znal z paměti. Och, lidská paměť! Jak si nedostatečná, jak slabší v přeletu dní a měsíců. Karel se nyní marně rozpomínal, snaže se vybavit v mysli někdejší své vědomosti. Neznal již jmen těchto soch a sousoší, jež tu nyní stály tak velebně jako před lety.

Minuli i ztišené Malostranské náměstí. — Vše ostatní tu bylo jako tehdy, jako tehdy, když Prahu opustil, tak jako by to bylo včera, co šel tudy naposledy. A tu se mu zdálo, že řada dní a měsíců uplynula kolem něho, nedotýkajíc se jeho ducha ponuré jednotvárností, zatím co let jeho života přibývalo, takže poměrně mlád cítil se přece již dosti stár a unaven životem. Stále marně očekával od života tak mnohé, co by vyplnilo jeho nudu. Ale toto očekávané a takorba „zázračné něco“, jehož existenci tušil, ale jehož neokusil, stále nepřicházelo k jeho duši.

Znenáhla jeli Nerudovou ulicí, Karel chtěl ulehčiti ubohému koníku, vystoupil z vozu a kráčel pomalu při něm, prohlížeje si tu staré domy s vysokými štíty. Nové vzpomínky vystávaly v jeho duši. Tu pojednou se mu usmála v útrety osvětlená přízemní okna úzkého domu. Byla to taková malá útulná hospůdka, rázu spíše rodinného, než-li veřej-

Na staňkovském nábřeží stojí řada topolů...

Přinášíme obrázek zpráve vydané propagační brožurky: Chodskem (od Vavřínečka do kraje Wenigů), který dobře propaguje letovisko Staňkov s jeho krásnými partiemi na Radbuze.

N. Souručenství.

Vedoucí místních skupin N. S. staňkovského okresu se žádají, aby si vyzvedli v tiskárně u Závorků dopisní papíry s obálkami.

Osvračín.

MNS v Osvračíně pořádá v neděli dne 27. srpna na sokolišti Národní dožínky. Předvedeny budou dvě dožínkové scény. Na sokolišti bude taneční parket. Večer v hostinci u Kochmanové taneč. zábava.

Čermná.

Výbor místní skupiny N. S. v Čermné svolal v sobotu dne 19. srpna po 3 zástupcích obou tělovýchovných jednot, Sokola a DTJ a projednal s nimi společné cvičení školní mládeže pod vedením cvičitelů zvláště k tomu účelu vybraných. Co bylo dříve nemyslitelné, stává se nyní skutkem. Sjednávání Čechů proniká i do oboru tělovýchovného. —ín.

Členstvo

staňkovské skupiny NS se vyzývá, aby se neprodleně přihlásilo do pracovních skupin pro úpravu některých míst Staňkova, neboť s úpravou prostoru u kostela bude započato v nejbližší době. Přihlášky činite závazně u vedoucího Bart. Haase nebo v redakci t. l.

LISTÁRNA REDAKCE. Panu Josefu Švojirovci, Bezděkov: Zašlete své práce, rádi rozšíříme kruh svých spolupracovníků. Panu Jaroslavu Záchkovi - Domažlickému, Praha: Administrace t. l. prosí o přesné označení poukazu, zaslaného pošt. spořitelnou.

Jízda pražskými ulicemi, obestřenými sešerelým soumrakem i září elektrických lamp, naplňovala ho pocity nanejvýš příjemnými. Pohled na Václavské náměstí, na známá místa, vzbudil v jeho mysli mnoho vzpomínek na epizody kdysi prožité, na procházky s přáteli, i na dostaveníčka drobných přeletavých lásek a flirtů. Před duševním zrakem zjevila se mu postava jemné a křehké pražské dívenky, jejíž půvaby tehdy právě se rozvíjející obdivoval celým žářem své mladické nezkušenosti. Shluk vzpomínek zmožňoval a stále se měnil jako pestré obrázky kaleidoskopu. Vzpomínal, že tu na Václavském náměstí, před museem scházel se s ní a v mysli mu zatanul živě obraz této dívenky rozkošné jako jarní jitro, jíž se nikdy neodvážil vyznati svoji lásku. Byla jedinou dcerou vyššího úředníka, jehož všechny příjmy byly spotřebovány v rodině na dosti okázalý a pohodlný život a dívenka ona - jinak milá a hodná, velmi bystrá a vzdělaná, zvykla si žít podle zásad svých rodičů. Její nároky a zvyklosti byly tudíž příliš nákladné pro mladého úředníka-začátečníka, kterým byl Karel. A matka Lidunčina byla přesvědčena, že krása její dcery okouzlí doista muže skvělého postavení, nějakého vysokého úřed-

UHLÍ z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOV

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, klenovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

branku uspokojil v druhé půli po přestávce mužstva, jak již zvidno z docíleného výsledku 0:4 zejména v útoku nastalo pronikavé zlepšení. Mužstvo hostů, složené ze starších hráčů, uspokojilo jen v prvním

poločase, kdy mohlo docílit lepšího výsledku. Ve druhém poločase pod tlakem domácích se úplně zhroutilo. Soudce pan Moravec z Plzně byl výborný.

Zítřejší start mnohonásobného jihočeského mistra S. K. Sušice.

Vedení S. K. Staňkov se podařilo zajistit pro Staňkov start kompletního týmu S. K. Sušice na neděli 27. srpna. Mužstvo sušické, které hostuje ve Staňkově po prvé, docílilo v nejposlednější době řadu pronikavých výsledků (S. K. Budějovice 5:3, Český Lev Beroun 2:1, S. K. Strakonice 2:1) a také již po desítky let náleží mezi nejprůběžnější jihočeská mužstva. Start sušického elitního týmu ve Staňkově, v jehož řadách hraje známá „lvíčata“ Blažko a Vondrážka, bude pro sportovní občanstvo po pozoruhodných výsledcích, docí-

lených staňkovským mladým mužstvem, jistě jedinečnou podívanou a jsme proto právem zvědaví, jak staňkovští hráči proti takovému zdatnému soupeři obstojí. Poněvadž zájezd S. K. Sušice do Staňkova souvisí se značným peněžním nákladem a čistý výnos z podniku bude věnován ve prospěch Národní pomoci na záchranu českých dětí, je zvláště nutné, aby tento zápas byl hojně navštíven veškerým občanstvem. V předzápase o půl 3. hod. se utkají žáci, hlavní zápas bude zahájen ve 4 hodiny.

Odborný ženský lékař a porodník

Telefon 1202.

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30,

I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

Staňkov, Husova, budova pošty, I. patro.

RADIO v šech značek, též i výměnu si můžete opatřit doma. Pracují bez zástupců, proto levněji. Mám ještě zásobu **RADIOKONCES. OBCHOD LEOP. PLACHÝ, Staňkov.**

Velocipedy ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol. **JAN MESTL, STAŇKOV.**

Školství v našem okrese. Ačkoli v uplynulém školním roce na domažlickém okresu bylo zaznamenáno mnoho rušivých momentů, které měly nepříznivý vliv na duševní stav žactva, přece byla školní docházka slušná. Nejlepší byla u měšťanské školy v Kolovči — 96,35 procent. Na druhém místě je Staňkov ves a posléze obě měšťanské školy domažlické. Z obecných škol je na prvním místě Úsilov s 99,08 proc., dále Puclice a Mezholezy. Mezi posledními s nejmenšími průměrnými docházkami jsou školy v Domažlicích, Močeradech, Úboči, Koutu na Sumavě, Kdyni, Kvíčovcích a Nové Vsi. Průměrná docházka činila 96,23 proc. nezameškávaných půldnů. - Nejlepší návštěva byla v září — 96,96 proc., nejhorší v únoru — 94,27 proc.

Sokolstvo.

SOKOL Staňkov pořádá za spoluúčasti DTJ Staňkov v neděli 27. srpna dopoledne na letním cvičišti u sokolovny lehkotletické závody o čestný přebor Staňkovska, k němuž jsou pozváni: studenti, skauti a S. K. Staňkov.

Tiskopisy

Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Mladé

Národní souručenství.

Nezapomeňte navštívit v neděli dne 27. srpna zahradní koncert, který pořádá „Slovan“ v Kvíčovcích za podpory MNS v zahradě hostince br. V. Smazala. Výtězek bude věnován na úpravu pomníku T. G. Masaryka.

— NS a MNS v Poděvousích pořádá dne 17. září 1939 v sále bra J. Petříka staročeské dožínky. Hudba br. J. Fictuma z Čermné. Pořad: ve 12 h. roznášení věnců, ve 13 hod. koncert u pomníku padlých s vystoupením dětí v tanci a zpěvu. - Ve 14 hodin taneční zábava. Čistý výtězek připadne na zvelebení obce pro zdraví českého dítěte.

nika, nebo advokáta, profesora nebo továrníka, prostě boháče a Karel i v nepatrných stycích s ní pudově vycítil, že by nepřála vážné známosti své jediné dcery s ním, bezvýznamným praktikantem. Válka ovšem přinesla nové poměry a tak Lidunka na popud matky měla se státi chotí jednoho z Karlových známých, Felixe Drábka, majitele renomovaného zlatnického obchodu, člověka jistě víc než zámožného. Později stalo se však jinak. Drábek podlehl válečnému zranění a Lidunka se provdala po nějakém čase za zbohatlého ředitele panství, ovšem o mnoho staršího a ovdovělého, otce dospívajících dětí. V této vzpomínce bylo Karlovi líto hodné té dívky, která by se jistě cítila šťastnější a spokojenější po boku mladého muže, třeba v skromnějších poměrech. Ale což jest přání mladé a zhyčkané dívky proti vůli osudu..

Mezitím projeli Václavským náměstím a ocitli se v Národní třídě. Ztišená ulice Voršílská, vždy maloměstsky osvětlená a tak nějak opuštěná bývala také místem Karlových schůzek. Maně se usmál, vzpomínaje roztočilé, věčně veselé a usměvavé Jarmilky, zaměstnané tehdy v Topičově knihkupectví, s níž se scházel v těchto místech. Byla sestrou Karlova přítele Jíry, účelného známé

veliké firmy. Miloučká a hezká, krásné pleť a modré oči - milovala dlouho Karla celým svým vznětlivým mládím. Dostaveníčka tu počínala i končila žhavými polibky a Jarmilka ráda podnikala s Karlem výlety do okolí Prahy. Na její žhoucí a nenasytnou lásku vzpomínal Karel rád, neboť day s ní zažité byly plné vůně a kouzla. Škoda, přeskoda, že tento sladký románec posléze zhořkl její žárlivostí, s níž střežila každý jeho krok a hnutí, což působilo mu posléze značně obtíže.

Och, vzpomínky! Najednou přiletí z neznáma, usednou ti na spánky a vnikají do tvého srdce! A chceš-li se s nimi pomazlit, polaskat a sám sebe potěšit, tu pojednou jakoby vyplašeny přítomnými jinými dojmy, odletí vysoko od tebe, jako skřivan, jehož třepotává píseň umlká v oblacích. Karel vzpomínal! Lyrické snění probouzejícího se mužství. Jak mnohdy sužovalo jeho srdce a v obět bralo kus mládí. Dnes zdály se mu jeho chvilkové zápletky jako prelud noblesního flirtu.

Z nábřeží otevřel se Karlovým zrakům pohled na krásnou siluetu Hradčan, jenž zaplašil rázem sentimentální vzpomínky. Na starobylém Karlově mostě užívali jej mlčenlivé postavy soch, jejichž uměleckou krásu